

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

Regula I. Cogitatum habe in præceptis Altissimi, & ipse dabit tibi cor. Eccl.
6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

Gloria veræ constantiæ nobis multum constat, sed parum distat ab ipsa infelicitate, si exinde æstimationem acquiramus, quod simus duri & inexorabiles. *Qui mentis est dura, corruet in malum.*

ARTICVLVS TERTIVS.

De Regimine cordis, & Passionum.

REGULA PRIMA.

Cogitatum tuum habe in preceptis Altissimi, & ipse dabit tibi cor. Eccl. 6.

PARAPHRASIS.

Optima Regula quam quis potest obseruare contra suas passiones est aspicere Deum, & se applicare ad cognoscendam suam voluntatem, ipsique fideliter & inuolabiliter obedire. Deus tibi dabit è contra tale cor, quod erit dignum donum sua magnificentia & potentia, & quod sicut illud Salamonis extensum per animositatem & amorem ultra

tra

*trà limites Oceani habebit sui chara-
eteris immensitatem. Dedit Deus Sa-
lamoni latitudinem cordis, sicut are-
nam quæ est in littore maris. 3. Reg. 4.*

REFLEXIO.

Squallidissima & indignissima diffor-
mitas, quæ nobis ex errore naturæ
accidere possit, est, habere cor nimis an-
gustum.

Illi qui tali præditi sunt, quamvis
mundus illos adoraret, sunt tamen pau-
cæ æstimationis, ubi enim cor est angus-
tum etiam reliqua ita sunt disposita
despectum fortunæ.

Per animosum verò cor mensuramus
homines, & ex eo judicamus, quod in
civitate etiam numerosissima pars habi-
tantium debeat vocari plebs & minor
populus.

Alii autem qui majori dignitate præ-
valent, non propter purpuras & tiam
excellunt; Si non fuissent inter nos ho-
mines magnæ animositatis, non habuis-
semus Principes. Et non fuissent Do-
mini & Monarchæ mundi constituti,
non fuissent inventa tam magna corda
quàm ipse mundus.

Cor horum hominum est cor quod Deus ipsis dedit : hoc donum est in suis manibus, aspice, adspira, & conare ad minimum formare tuum corin sui exemplum, & dare ad cognoscendum in tuis actionibus aliquos actus sui characteris, qui est sicut dixi, una animosa & magnanima bonitas.

Habe animum & nihil age, quod tuam possit lædere conscientiam vel reputationem ; honorem tuum dilige, & observa has duas leges : esse incorruptibilis & intrepidus.

Non permitte ut avaritia, vel aliqua timida spes tuam animam in servitutem deducant, sed ut solus amor tuæ obligationis sit principium tuarum actionum. Posside tuam libertatem, & fruere juris proprii Deo solo, id est nihil facere, ex timore aut avaritia. Vivas tibi independens à rebus mortalibus, & solutus à tuis passionibus, elevatus super omnes favores & promissa fortunæ, & super hujus minas ; invincibilis omni violentiæ & adulationi.

Sed junge ad istam firmitatem animi
omnia

omnia quæ potes dulcedinis & naturalis gratiæ.

Nihil perdendo de tuo animo, conare devenire ex amore & benignitate, quod aurum firmissimum inter metalli per ignem devenit, scilicet tractabile, & capax ad recipiendum omnes figuras.

Ut quisque in tuis suas inveniat inclinationes sine suis erroribus. Accommoda te inclinationibus aliorum hominum, ipsorum moribus, negotiis, opinionibus, & non timeas, quod per hanc complacentiam te nimium humilies. Recordare quod ille sit nobilior & habeat primum gradum honoris in societatibus, qui promptior est id velle, quod ipsa honestas in qualibet occasione fieri cum bona gratia requirit.

Verum quidem est, quod tua inclinatio debeat esse inclinatio alicujus hominis prudentis, semper eadem & semper æqualis, sed ista laudabilis æqualitas consistit in eo, ut cum constantia aliorum sequatur inclinationes, & se conformet ei statui in quo invenit eorum animas in diversis accidentibus vite mortalis.

Scias

Scias quid ipsos confoletur, & quid ipsos affligat, & tanquam in communi causa cum ipsis affligaris. Per veram sympathiam sentias eorum poenas, & monstres ipsis in tua facie & in tuis verbis signa sincera hujus generosæ conformitatis.

Obserua dignè & fideliter regulas amicitia: nam non est magna virtus, amare homines ob splendorem fortunæ vel ob pulchras qualitates ipsorum naturalis ingenii, sed crede quod immensa magnitudo alicujus animæ nobilis consistat in verò amore eorum, qui nos realiter amant, cujuscunque etiam sint ingenii aut conditionis.

Habe in his opinionem Salamonis: Hoc enim particulariter in suo regimine admirabatur, quod pretiosæ amicitia contractæ cum tot principibus, quos in mundo cognovit, ipsum non impederint teneram habere affectionem pro sua aula officialibus, & etiam pro minimis sclavis, qui in sua domo laborabant, & à quibus se amari agnovit.

Credidit quod fidelitas & amor servorum

vorum non rectius possit recompensari
quam per amorem Domini, & quod
cor minimi etiam homuncionis, dum
sincerè & absque interesse suum Regem
amat, non minùs valeat, quàm cor ipsius
Regis.

Aspiciabant eum tanquam Patrem
& pulchrum exemplum suæ prudentiæ
& fidelitatis fuerat quod ita egerit, ut
nemo intrasset aut mansisset domi suam
qui ipsi non fideliter servivisset, & ne-
mo exivisset, qui non fuisset dives.

Ipforum fortunam numeravit in
sua propria negotia, & habuit dispo-
sitionem, quasi felicitas sua cessaret, dum
videret aliquem domesticorum huius
suæ felicitatis partem non habere, &
qui in oculis suis gereret aliquod signum
tristitiæ, & inquietudinis.

De reliquo unum principale & prin-
cipale exercitium tui officii sit, pro-
mereri & lucrari eorum amorem & ve-
luntates, qui tibi obedire tenentur.

Qualecunque nomen Principis aut
Domini vel Magistratûs tu geras in alia
qua Provincia aut Civitate, crede quod

nullam habebis auctoritatem, & nihil obtinebis, quàm possidendo tuorum subditorum & subjectorum eorda.

Nam pro obtinendo amore populi prima lectio est illos amando nihil aliud amare, quàm ipsorum personas, & nihil aliud cum benignitate quærere, quàm complacentiam habere illis absque spe alicujus interesse benefaciendi.

Mala & difformis ars est fingere amorem, & ludere in teatro hujus mundi personarum alicujus amici per promissiones & civitates comicas, tali enim arte nihil aliud addiscitur, quàm alium & se ipsum decipere.

In hac arte aliorum corda lucrandi, magnum secretum est amare naturaliter absque omni arte & reflexione, & ita dicendo absque omni virtute. Amor enim eò potentior est supra aliorum hominum voluntates; & plus virtutis & admirationis habet, quando sine apparentia alicujus virtutis bonum operatur, quasi suum naturalem solummodo sequeretur instinctum.

Charitas ipsa divina non est perfecta,
quàm

*omnibus
sapient.*
C. 17
173 41

quàm quando transformatur in natura
alicujus personæ charitativæ , & de
venit ejusdem pondus & inclinatio.

Quamvis ex tuis importantioribus
obligationibus sit exercere justitiam
fac tamen taliter , ut clementia sit in
parabilis à tua persona , & ingrediaris
ad omnia tua consilia.

Sis severus in tuis verbis & actionibus
bus , quando id necessitas requirit ,
non utaris tuis manibus , quàm dum
cesse est distribuere favores , & tua
gua non serviat tibi , quam ad promul
cianda decreta misericordiæ & amoris.

Non tene pro inimicis qui sincere
fliguntur, quod tibi causaverint aliquam
displicentiam ; Et quando est necessitas
punire aliquam personam criminaliter
non da ipsi , si possibile est tantum tem
poris , ut possit coram te dolere , & re
cursum habere ad tuam benignitatem.
Si ipsius lachrymæ & dolor te præven
runt, crede quod perdidideris jus tuæ cho
leræ , & conare imitari Dominum om
nium Regum & Judicum , qui non pe
nit peccatores quàm in tempore eorum

super

Superbiae, & qui nulli æternam imponit
infelicitatem, quàm quia etiam perpe-
tuò amavit malitiam.

Considera quod errores criminalium
personarum comparentur miseriæ pau-
perum qui degunt in tua civitate. Est
enim parva & imperfecta misericordia
dare his eleëmofynam & dare illis simul
laborem; absolvere illos, & non dare
illis simul innocentiam, & non demere
modum & inclinationem cadendi in
priora peccata. Sis etiam quisunque,
cui Deus largitus est aliquam authorita-
tem, conserva illas tres regulas, quas ve-
ra charitas præscripsit. Non fac paupe-
res per tuas violentias; Subleva eos per
dona, qui in pauperie constituti sunt;
& fac ut impedias per tuam vitam, ut
non recidant in priores suas misérias,
sed potius in labore vivant.

Neminem per tua exempla ad ali-
quod crimen commoveas, sed fac per
tuam justitiam, ut quilibet timeat esse
criminalis & fac per tuam benignitatem,
ut quilibet desideret esse felix, quod nul-
lum commiserit crimen, & ut populus
E fruatur

fruat^r libertate, nec in alio, quam
suis sibi complacet obligationibus.

Aspira ad hanc supremam felicitatem
ut possis verè dicere, quod nemo sit
tuo dominio, & nullum scias, cui
manus sint inutiles, & mores ad detri-
mentum Reipublicæ.

REGULA SECUNDA.

*Omni custodia serva cor tuum, quoniam
niam ab ipso vita procedit. Prov.*

PARAPHRASIS.

*Major & principalis cura tibi sit, conser-
vare tuum animum cum sit prin-
cipalis origo tuae vite.*

*Quando habet aliquam apprehensionem
etiam reliquæ corporis partes habent
bunt; nihil in tua persona aut de
poterit gaudere verà felicitate, quan-
diu animus non est quietus.*

*Rege tuas passiones, post concupiscentiam
non eas, & à voluntate tua averte
quia hæc est tuus verus inimicus, qui
querens aliud, quam sua desiderat
cum impatientia, ut per suas irregu-*